

uitspraak

RECHTBANK HAARLEM

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 10-4940

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 28 februari 2011

in de zaak van:

Stichting de Faunabescherming,
gevestigd te Amstelveen,
eiseres,
gemachtigde: A.P. de Jong,

tegen:

het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland
verweerder,

derde partij,
Stichting Faunabeheereenheid Noord-Holland,
gevestigd te Haarlem.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 maart 2010, verzonden op 25 maart 2010, heeft verweerder de Stichting Faunabeheereenheid Noord-Holland aangewezen om de stand van de nijlgans te beperken en daarmee dreigende belangrijke schade aan gewassen te voorkomen, met behulp van geweer en hond, op de gronden waarover het werkgebied van de Faunabeheereenheid Noord-Holland zich uitstrekt. Aan deze aanwijzing is een aantal voorschriften verbonden.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 7 april 2010 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 31 augustus 2010, verzonden op 3 september 2010 heeft verweerder - zakelijk weergegeven - het primaire besluit gehandhaafd en de motivering daarvan aangevuld.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 18 september 2010 beroep ingesteld.

Verweerder heeft op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van 15 december 2010, alwaar H.H. Niesen namens eiseres is verschenen, bijgestaan door gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. H.A. Schoordijk en J.A. van Dalen. Namens de

derde partij zijn P.B. van Houten en H. de Jong verschenen.

2. Overwegingen

- 2.1 Ingevolge artikel 67, eerste lid, van de Flora- en faunawet, voor zover hier van belang, kunnen gedeputeerde staten bepalen dat, wanneer er geen andere bevredigende oplossing bestaat, door hen aan te wijzen personen of categorieën van personen de stand van bij ministeriële regeling aangewezen beschermde inheemse diersoorten of andere diersoorten of verwilderde dieren op door gedeputeerde staten aan te wijzen gronden ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen kan worden beperkt.
- 2.2 Het geschil tussen partijen betreft onder meer de vraag of er sprake is van belangrijke schade aan gewassen.
- 2.3 Verweerder heeft zich in dat verband op het standpunt gesteld dat grote aantallen nijlganzen landbouwschade veroorzaken als gevolg van het foerageren op productiegras en als gevolg van vertrapping, verslemping en vervuiling van de bodem. Een aanwijzing als bedoeld in artikel 67 van de Flora- en faunawet is daarom noodzakelijk.
- 2.4 Eiseres meent daarentegen dat verweerder onvoldoende gemotiveerd heeft dat nijlganzen belangrijke gewasschade (dreigen) aan (te) richten in de hele provincie Noord-Holland. Van schadebedragen van € 250,- of meer per geval blijkt immers niet. Bovendien is niet gespecificeerd in welke delen van de provincie de schade wordt veroorzaakt. Verder heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd dat alternatieve maatregelen niet eenzelfde gewenste effect teweeg zullen brengen. De nadelige gevolgen voor de nijlganzen zullen onevenredig zijn in verhouding tot het met het besluit gediende doel.
- 2.5 In de provinciale beleidsnota Flora- en faunawet van november 2007 is de grens waarboven sprake is van belangrijke schade aan gewassen vastgesteld op € 250,- per schadegeval. Ter onderbouwing van zijn standpunt dat de nijlgans belangrijke schade aanricht aan landbouwgewassen heeft verweerder in het thans bestreden besluit verwezen naar informatie van het Faunafonds, waaruit zou blijken van een totaal bedrag aan schade aan gewassen van € 5300,- in 2009. De rechtbank kan hieruit evenwel niet afleiden dat de nijlgans belangrijke gewasschade in de zin van voormelde beleidsnota veroorzaakt, noch dat zodanige belangrijke schade moet worden gevreesd. Dat er geen meer precieze administratie van door nijlganzen veroorzaakte schade voorhanden is omdat het Faunafonds deze schade niet vergoedt, maakt dit alles niet anders. Aan de eerst in het verweerschrift van 23 november 2010 opgenomen gegevens zal de rechtbank voorbijgaan nu deze, naar uit het schrijven van eiseres van eveneens 23 november 2010 kan worden afgeleid, niet onomstreden zijn.
- 2.6 De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zijn besluit in zoverre onvoldoende heeft gemotiveerd. Reeds hierom treft het beroep van eiseres doel. De overige gronden behoeven derhalve geen bespreking.
- 2.7 Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit moet worden vernietigd.
- 2.8 Voorts bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling bestaande uit de reiskosten op basis van de kosten van openbaar vervoer.

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit van 31 augustus 2010;
- 3.3 veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten tot een bedrag van in totaal € 22,50;
- 3.4 gelast dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht van € 298,- aan haar vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door, mr. I.M. Ludwig, rechter, in tegenwoordigheid van mr. J.K. N'Daw, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 28 februari 2011.

De griffier is verhinderd te tekenen.

afschrift verzonden op: 28 -02- 2011

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het hoger beroep dient te worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te Haarlem